

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **D.G.**

zastoupen Mgr. Denisou Šrajovou, advokátkou
sídlem Petřvald 225, 742 60 Petřvald,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**

sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2020 č. j. 24931/20/5300-21442-712895, ve věci daně z přidané hodnoty,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobní body:

1. Žalobce se žalobou, doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 31. 8. 2020, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2020, č. j. 24931/20/5300-21442-712895 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti třem dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze 7. 1. 2019, doměřujícím žalobci daň z přidané hodnoty a stanovujícím penále za zdaňovací období prosinec 2016, květen 2017 a červen 2017, a dodatečné platební výměry potvrdil.
2. Žalobce předně namítl porušení zásad, ovládajících daňové řízení a vyplývajících z daňového řádu, konkrétně zásadu zákonnosti, přiměřenosti, legitimního očekávání a materiální pravdy; k poslední uvedl, že její porušení spatřuje v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu.
3. Dodatečné platební výměry jsou podle žalobce vadné, v rozporu se zákonem vydané a nepřezkoumatelné; jsou založeny na nesprávných, chybných a účelových zjištěních správce daně ve zprávě o daňové kontrole; též řízení, předcházející vydání dodatečných platebních výměrů, je stíženo vadou, jelikož správce daně došel k chybným závěrům, nevzal v úvahu navržené důkazy a nevypořádal se s nimi, což neučinil ani žalovaný.
4. Žalobce poukázal na fakticitu realizovaných obchodů a nesporné zaplacení DPH při odběru zboží, splnění podmínek vzniku nároku na odpočet, vyplývající z § 72 a § 73 zákona o dani z přidané hodnoty a absenci jakékoliv výhody uplatněním odpočtu DPH, kterou žalobce zaplatil. Zdůraznil, že účast daňového subjektu na podvodu na DPH prokazuje vždy správce daně.
5. Žalobce nevěděl, a ani nemohl vědět, že jeho dodavatel, společnost BAM MOBIL s. r. o. (dále jen „BAM MOBIL“) neodvádí daň z přidané hodnoty, když tato sopečnost byla vedena v režimu spolehlivého plátce, případné pochybení jde tedy plně k tíži správce daně. Žalobce je trestán, ačkoliv své povinnosti plní řádně a včas, naopak jednatel podvodné společnosti B. H. dál vykonává ekonomickou činnost. Daňové orgány nepostupovaly vůči daňovým subjektům stejně, když některým odběratelům společností BAM MOBIL a H&H PARTNERS, s. r. o., mezi jejichž odběratele žalobce patřil, nebyl podvod detekován, ačkoliv DPH zaplacená nebyla, v čemž žalobce spatřuje porušení zásady legitimního očekávání. Všechny žalobcem uzavřené dohody byly zcela bezproblémové.
6. Žalobce nesouhlasil s nevyslechnutím svědků L. K. a S. O. z důvodu pandemie, v důsledku čehož žalobce nemohl svědkům klást otázky a procesně adekvátně se bránit.
7. U jednání žalobce s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2018, č. j. 5 Afs 60/2017-60 namítl, že samotné neodvedení daně není podvodem na dani. Doplnil, že žalobce v době, kdy vstupoval do obchodních transakcí, nevěděl a ani nemohl vědět, že obchod je zasažen podvodem na DPH. K otázce nepřijetí dostatečných opatření, aby se vyhnul účasti na podvodu, žalobce poukázal na to, že neměl důvod přestat

spolupracovat se společnostmi v rámci fungující spolupráce; blíže se k přijetí dostatečných opatření vyjádřil správci daně dne 25. 8. 2018. Spoukazem na rozsudek Naryner Construction, na nějž navazuje rozsudek ve věci FAU, žalobce uvedl, že ani prokázaná existence účasti daňového subjektu na podvodu neodůvodňuje dvojí výběr téže daně, když daň má být vymáhána po tom, kdo má ze zákona daňovou povinnost. Odkázal dále na rozsudek ve věci SARA ML s. r. o., podporující stanovisko žalobce, že každý daňový subjekt se může dostat do daňového podvodu mnoha způsoby, každý však sankcionován být nemůže. Orgány finanční správy podle žalobce neprokázaly, v čem měl spočívat údajný daňový podvod.

Stanovisko žalovaného:

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a s odkazem na napadené rozhodnutí navrhl její zamítnutí. Námitky týkající se zjištění skutkového stavu věci, nepřezkoumatelnosti dodatečných platebních výměrů, nezohlednění navržených důkazů a námitky postupu správce daně v rozporu se zásadou legitimního očekávání jsou podle žalovaného obecné, a proto na ně není schopen reagovat jinak, než že má za to, že žádnou z vytýkaných vad napadené rozhodnutí netrpí. K otázce výhody na straně žalobce žalovaný zdůraznil, že existence výhody pro závěr o účasti na podvodu na DPH není relevantní. Otázka zapojení žalobce do podvodu byla vyřešena v napadeném rozhodnutí, na které žalovaný odkázal, v napadeném rozhodnutí rovněž zodpověděl námitku žalobce o ohledně nepřidělení statusu nespolehlivého plátce DPH společnosti BAM MOBIL a ohledně nevyslechnutí svědků K. a O.

Posouzení krajským soudem:

9. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Zjištění z daňového spisu:

10. Z daňového spisu krajský soud zjistil, že u žalobce byla dne 25. 8. 2017 zahájena daňová kontrola za zdaňovací období prosinec 2016, květen a červen roku 2017, v rámci které správce daně zjistil, že žalobce odebíral mobilní telefony od společnosti BAM MOBIL a H&H Partners s. r. o. (dále jen HH Partners), přičemž tyto obchodní transakce byly zasaženy podvodem, o kterém žalobce věděl nebo vědět musel. V důsledku toho odepřel správce daně žalobci uplatněný nárok na odpočet DPH a daň doměřil dodatečnými daňovými výměry. V odvolacím řízení bylo dokazování doplněno výsledkem svědků M. F., jednatele BAM MOBIL, M. H., jednatele společnosti HH Partners, B. H., společníka HH Partners a jednatele BAM MOBIL. Po seznámení žalobce se zjištěními učiněnými v odvolacím řízení rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, ve kterém se ztotožnil se závěrem správce daně, že se žalobce účastnil dvou dodavatelských řetězců, zasažených podvodem, a to BAM MOBIL – žalobce a HH Partners – žalobce, přičemž tyto jsou propojeny osobou B. H., čímž je odůvodněno odepření uplatněného nároku na odpočet DPH.

K žalobním námitkám:

11. Před věcným projednáním žalobních námitek považuje krajský soud za nutné vyjádřit se ke koncepci žalobních námitek, kterou žalobce v žalobě zvolil. V žalobě je totiž uvedena řada obecných tvrzení, která nejsou jakkoli konkretizována, resp. provázána na souzenou věc. Řízení před krajským soudem je přitom ovládáno dispoziční zásadou. Obsah, rozsah a kvalita žaloby předurčují obsah, rozsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí. Je-li tedy žaloba zdůvodněna pouze obecně, je tak předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za žalobce. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011 - 95, ze dne 22. 4. 2014, č. j. 2 Ads 21/2014 - 20, ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009 - 99, ze dne 18. 6. 2008, č. j. 7 Afs 39/2007 - 46, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 7 As 17/2008 - 60).
12. Obecnost žalobní argumentace se vztahuje k námitkám ohledně porušení zásad daňového řízení, nepřezkoumatelnosti dodatečných platebních výměrů a vad řízení v prvním stupni, když žalobce neuvedl, čím konkrétně měly být vyjmenované zásady porušeny, ani v čem vadnost a nezákonnost dodatečných platebních výměrů spočívá, ani jaké vady řízení má žalobce na mysli. Krajský soud se proto touto námitkou mohl zabývat rovněž pouze v obecné rovině, přičemž porušení žádné zásady, ovládající daňové řízení, neshledal. K nezákonnosti, vadnost a nepřezkoumatelnosti dodatečných platebních výměrů krajský soud zdůrazňuje, že předmětem posouzení soudem je napadené rozhodnutí, nikoliv dodatečné platební výměry, které podléhají přezkumu v odvolacím daňovém řízení. Žalobce námitku nepřezkoumatelnosti dodatečných platebních výměrů v odvolání nenamítl a žalovaný se k ní nevyjádřil v napadeném rozhodnutí, dodatečné platební výměry však v rámci odvolacích námitek přezkoumal. Již z toho plyne, že dodatečné platební výměry nepřezkoumatelností netrpí, když nepřezkoumatelnost je vlastnost rozhodnutí, která brání jeho přezkumu. Nadto i zde je žaloba vedena pouze v obecné rovině. Tuto skupinu žalobních námitek tak krajský soud neshledal důvodnou.
13. K námitce, že daň z přidané hodnoty byla žalobcem zaplacená v rámci úhrady ceny zboží, když k realizaci obchodních transakcí fakticky došlo, a tudíž mu nevznikla žádná výhoda uplatněním odpočtu, soud odkazuje na bod 43. napadeného rozhodnutí, kde žalovaný výslovně souhlasí s žalobcem, že obchody byly realizovány. Pokud by nebylo prokázáno faktické uskutečnění zdanitelného plnění od plátce daně, pak by žalobci nárok na odpočet vůbec nevznikl a nebylo by na místě se zabývat tím, zda transakce byly či nebyly zasaženy podvodem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2009, č. j. 2 Afs 122/2008-58 Ej 525/2009, následovaný judikaturou, např. rozsudek ze dne 21. 12. 2016, č. j. 6 Afs 147/2016-28).
14. Lze souhlasit s žalobcem, že důkazní povinnost stran existence podvodu i zaviněné účasti daňového subjektu na něm má správce daně, na čemž se judikatura správních soudů shoduje (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 10 Afs 182/2018-42). Judikatura správních soudů se problematikou splnění této důkazní povinnosti opakovaně a obšírně zabývala a vytvořila algoritmus přezkumu podmínek, jejichž splnění je nutno zkoumat v uvedeném pořadí, aby bylo možno přijmout závěr o zasažení transakcí podvodem na DPH. Těmito podmínkami jsou: zda k podvodu skutečně došlo (1. podmínka), zda daňový subjekt věděl, mohl vědět a měl, že se svým jednáním

účastní plnění, které je součástí podvodu na DPH (2. podmínka, tzv. objektivní okolnosti), a zda přijal veškerá opatření, které po něm mohla být rozumně vyžadována, aby zajistil, že jej obchodní aktivity nepovedou k účasti na podvodu (3. podmínka, dobrá víra).

15. Námitka zaplacení daně a neexistence výhody na straně žalobce se pojí s první podmínkou, tedy se zjištěním, zda k podvodu skutečně došlo.
16. K existenci výhody u daňového subjektu, který se měl zapojit do transakcí zasažených podvodem, judikatura (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2019, č. j. 2 Afs 162/2018 – 47, ze dne 18. března 2021, č. j. 9 Afs 160/2020 – 49 a ze dne 19. 11. 2021, č. j. 5 Afs 239/2020-46) uvedla, že na její konkretizaci nelze bezvýhradně trvat, když společným typickým znakem podvodu na dani z přidané hodnoty je častá praktická nemožnost dopátrat se skutečného důvodu neodvedení daně, stejně jako organizátorů a beneficentů podvodu. Správce daně proto musí srozumitelně a přehledně popsat všechny skutečnosti, které svědčí o tom, že došlo k podvodnému jednání, a podložit je zjištěními majícími podklad ve spise. Je třeba zjistit takové objektivní okolnosti, které ve svém celkovém souhrnu mohou případně představovat dostatečný podklad pro přijetí domněnky, že chybějící daň je v konkrétní věci následkem cílené snahy získat neoprávněné daňové zvýhodnění, které ovšem nemusí být přítomno u daňového subjektu, kterému je konkrétně odpírán nárok na odpočet, jak je tomu i v posuzované věci. To, že žalobce zaplatil DPH spolu s cenou svému dodavateli a že mu tedy nevznikla přímá výhoda, tak samo o sobě nijak závěr žalovaného o zasažení transakcí podvodem nevyvrací. Žalovaný v bodech 46 – 71 napadeného rozhodnutí popsal zjištěné skutečnosti ohledně dodavatelsko – odběratelského řetězce, které jej k závěru o existenci podvodu na DPH vedou. Zjištěné skutečnosti žalobce nerozporoval a krajský soud závěr o podvodu na nich založený považuje za logický; těmito skutečnostmi jsou zejména úzké personální propojení společností osobou pana Hanke, zapojení společnosti HH Partner zjevně za tím účelem, aby měl žalobce formálně jiného dodavatele, protože samotné dodávky zajišťovali pracovníci BAM MOBIL, a to, že společnost HH Partner, kterou žalobce kontaktoval na doporučení společnosti BAM MOBIL poté, co se žalobce dozvěděl, že BAM MOBIL neplní povinnosti na úseku DPH, by bez poskytnutí prostor a pracovníků společnosti BAM MOBIL nebyla schopna vykonávat jakoukoliv činnost. Námitka neexistence výhody na straně žalobce z důvodu zaplacení DPH jeho dodavatelům a v důsledku toho neprokázání zasažení posuzovaných transakcí podvodem na DPH, tak není důvodná.
17. Ohledně skutkového stavu žalobce vznesl dvě námitky, předně v obecné rovině chybně zjištěný skutkový stav, nezohlednění navržených důkazů a nevypořádání se s nimi. Tuto obecnou námitku žalobce konkretizoval tak, že nebyli vyslechnuti svědkové L. K. a S. O., a to z důvodu pandemie nemoci covid 19 a souvisejících opatření proti šíření nákazy. Krajský soud se tak zabýval touto konkretizací první obecné námitky, když obecnost bližšímu přezkoumání brání, jak je vysvětleno v bodě 11. tohoto rozsudku.
18. Krajský soud v napadeném rozhodnutí ověřil, že pan K. a O. skutečně vyslechnuti nebyli, a to ani správcem daně, ani žalovaným. Správce daně je nevyslechl z důvodu pandemie a přijetí ochranných opatření. Důvod, proč nebyly výsledky realizovány žalovaným, spočívá v jiných okolnostech. U L. K. je to nadbytečnost tohoto výsledku, protože žalobce nespecifikoval, která jeho tvrzení mají být tímto svědkem prokázána. Svědek byl vyslechnut dříve a protokoly o výsledku byly založeny do spisu; z nich

vyplývá, že svědek pouze popsal způsob dodávání mobilních telefonů, což je okolnost nesporná (bod 108 napadeného rozhodnutí). U S. O. žalovaný usoudil na nadbytečnost tohoto výsledku, neboť se stal jednatelem společnosti HH Partners až 1. 12. 2017, tedy až v časovém dostupu několika měsíců od realizace posuzovaných obchodů (bod 109 napadeného rozhodnutí).

19. Z ustanovení § 92 odst. 2 daňového řádu vyplývá, že správce daně je povinen zjistit co nejúplněji skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně, ale není vázán dispozicí daňového subjektu a jím činěných návrhů na provedení důkazních prostředků. Pokud však jsou takové návrhy předloženy, musí se jimi zabývat; procesnímu právu daňového subjektu navrhopat důkazy odpovídá povinnost daňových orgánů nejen o vznesených návrzích včetně návrhů důkazních rozhodnout, ale také, pokud jim nevyhoví ve svém rozhodnutí, vyložit, z jakých důvodů tak činí. V nálezu ze dne 8. 12. 2009 sp. zn. I ÚS 118/09 Ústavní soud konstatoval, že neakceptování důkazního návrhu účastníka řízení lze založit pouze třemi důvody. Prvním je argument, podle něhož utvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislosti s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzení nebo skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencí. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazů, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2005 sp. zn. III. ÚS 359/05; srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 10 Afs 5/2014-32 z 29. 5. 2014).
20. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil neprovedení výsledku svědka K. nadbytečností, kdy svědek K. se měl v již realizovaném výsledku vyjádřit k tomu, co již bylo zjištěno, tedy k faktické realizaci posuzovaných obchodů, a další tvrzení, které měl tento svědek prokázat, žalobce neuvedl. Nadbytečnost je jeden z akceptovatelných důvodů neprovedení navrženého důkazu, jak vyplývá ze shora citovaného nálezu Ústavního soudu, přičemž nadbytečností se chápe situace, kdy prokazovaná skutečnost již byla prokázána, což je posuzovaný případ, když fakticita a způsob realizace obchodních transakcí není mezi účastníky sporná a další skutečnosti, které by měl výsledek tohoto svědka prokázat, žalobce neuvedl. Se závěrem o nadbytečnosti tohoto výsledku se tak krajský soud ztotožňuje. Výpověď svědka O. trpí nedostatkem vypovídací potence, nikoliv nadbytečností, jak žalovaný chybně uvádí, s ohledem na dobu, kdy pan O. vstoupil do společnosti HH Partners; nedostatek vypovídací potence je rovněž akceptovatelný důvod neprovedení důkazu. Není tedy důvodná námitka žalobce, že žalovaný nezohlednil důkazní návrhy a nevypořádal se s nimi, naopak, se jimi zabýval a jejich neprovedení řádně odůvodnil. K důvodům, které vedly žalovaného k závěru o nadbytečnosti a absence vypovídací potence, žalobce v žalobce nenamítá nic a soud se proto těmito okolnostmi nezabýval. Žalobní námitka tak není důvodná.
21. Žalobce dále namítl, že nemohl vědět o neodvedení daně z přidané hodnoty svými dodavateli, když tito nebyli vedeni jako nespolehliví plátcí, čímž žalobce tvrdí svou dobrou víru. Ani tato námitka však není důvodná. Jak uvedl žalovaný v bodě 90 a 74 napadeného rozhodnutí, žalobce byl správcem daně informován o tom, že BAM MOBIL neodvádí z obchodů s žalobcem daň z přidané hodnoty, což žalobce mělo vést minimálně ke zvýšené ostražitosti při obchodování s tímto subjektem, ačkoliv nebyl veden jako nespolehlivý

plátce. Žalobce však naopak ve spolupráci pokračoval, a to prostřednictvím HH Partners, společnosti propojené s BAM MOBIL, která sama žádnou činnost nevykonávala, když za ni dokonce vystupovali zaměstnanci BAM MOBIL, paní Š. a pan K., a využívala prostory společnosti BAM MOBIL (viz bod 51 napadeného rozhodnutí). Krajský soud má ve shodě s žalovaným za to, že uvedený postup žalobce jeho dobrou víru vylučuje; byl – li žalobce informován o tom, že společnost BAM MOBIL daň z přidané hodnoty neodvádí, nemůže se dovolávat své dobré víry založené na tom, že nebyla vedena jako nespolehlivý plátce. Přijetí žádných dalších opatření k zabránění účasti na podvodu žalobce netvrdí. Naopak žalovaným zjištěné a žalobou nenapadnuté objektivní okolnosti svědčí o tom, že žalobce měl a mohl vědět, že se účastní transakcí zasažených podvodem; krajský soud zde vypichuje zejména lhostejnost žalobce ve vztahu k tomu, kdo mu zboží dodá, když fakturováno bylo paní Š., která vystupovala jak za BAM MOBIL, tak za HH Partners a fakturovala „podle situace“, fakturování jednotlivých obchodů jen do výše 120 000 Kč bez rozumného důvodu, když jediným myslitelným důvodem je snaha vyhnout se přenesené daňové povinnosti, zapojení B. H. do spolupráce, aniž by si žalobce ověřoval, kdo může za toho kterého dodavatele jednat, nelogičnost postupu žalobce, který na jednu stranu tvrdí obavy z obchodování s BAM MOBIL, na stranu druhou neváhal bez dalšího obchodovat s touto společností doporučeným a s ní propojeným partnerem HH Partners, což v souhrnu svědčí o to, že žalobce měl a mohl vědět, že se účastní podvodu na DPH. Žalobce není „trestán“, jak se domnívá, ale je mu odepřen nárok na odpočet z důvodu, že transakce byly zasaženy podvodem, což je důvod, pro který správce daně nejen může, ale musí nárok odepřít.

22. Žalobce se konečně dovolává legitimního očekávání, že mu nebude odepřen odpočet, neboť jiným odběratelům společností BAM MOBIL a HH Partners nárok odepřen nebyl. Krajský soud i tuto námitku považuje za obecnou, bez spojitosti na nyní souzenou věc, a z tohoto důvodu se jí nemůže blíže zabývat.

23. V závěrečné řeči žalobce uplatnil námitku nemožnosti dvojího výběru téže daně, neprokázání daňového podvodu žalovaným a argument, že neodvedení daně není podvodem. Těmito námitkami se krajský soud nezabýval, neboť byly podány opožděně, po uplynutí dvouměsíční lhůty pro jejich uplatnění podle § 71 odst. 2 s. ř. s.

Závěr a náhrada nákladů řízení:

24. Krajský soud neshledal důvodnou žádnou žalobní námitku, a proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).

25. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

[Zadejte text.]

Ostrava 24. listopadu 2021

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje